

Gluc equites peditesque ruunt. fluo huz resistit
Invictos

Non dubitat vitreas iterum transire per undas.
Post ubi belligeri terras / camposque tenebant,
Rex fugisse datur multis jam Marte peremptis
Barbarus abscessit, capto cum conjuge nato.
Erepti Sardi jugulis, tutique fuerunt,
Indeque tota manent Pisanis subdita regna
Sardinie: docuere fenes quæcumque retexo.
Quæstus Sardi non hæc tibi vera negabunt.
Hunc regis puerum, captus qui dicitur esse,
Pisæ victrices regi misere Lemanno.
Hujus avum Petri princeps generosus amabat,
Qui dedit Alphæo quæsitum munus Alanta.
Reddidit hic patri charissima munera natum,
Albicio quare successoresque vocantur
Mugeti fratres successoresque suorum.
Ergo quisquis habet Regum Balearica sceptræ,
Ex hoc affirmat se fratrem seminis hujus.
Albicione satus Petrus viget ejus origo
Pisanos ornans probitatis imagine cives.
Talia cur memorem? Petrus & Balearicus auctor
Causa fuit, sed nunc ad propositum redeamus.
Instabant Martis redeuntis tempora mensis,
Cum fines Ebusi missæ subiere carinæ.
Mox avidi de plebe viri prædeque, cibique
Intravere casas, nec scuta, nec arma ferentes;
Dumque Saraceno satiant sua corpora musto,
Dum passas uvas, dum gaudent mandere ficus,
Mota per arva loci veniunt equites Ebusini.
Incautos homines per devia rura vagantes
Detruncant gladiis, vario quoque vulnere perdunt.
Hunc Petrus Ascensus gestans sibi credita signa
Audaces socios in dirum concitat hostem.
Ante rates certamen adest, pugnant Ebusini,
Invictosque viros totis conatibus urgent,
Et non permittunt pedibus contingere litus.
Insula parva jacet, non longè solis ab ortu,
Que brevibus scopulis Ebusinam respicit urbem;
Illæ revertentes recipit de Marte galæas.
Sed recreante parum juvenilia membra quiete
Indubitata viri repetunt sinuamina portus,
Inventasque rates, capiuntque fugantque, trahuntque;
Captos inde viros, Ebusina plebe vidente,
Ad sociosque ferunt manibus post terga ligatis.
Insula stat pelago, partes ea respicit Austri
Adversum Libyicos, cui Frumentaria nomen.
Hanc Latii petiere viri, properantque & illic
Ceperunt victus placide solatia præde,
Perpinguesque boves, quibus & vesci potuissent,
Ni pia Christicolis prohiberent tempora carnes.
Lustrantesque locum quo gens inamata latebat,
Abstractos caveis Ebusum duxere ligatos.
Hic tunc Lamberto, necnon Gualthone jubente
De duodenorum numero qui præmemorantur,
Ascensus Petrus naves divisit & arma una
Solis ab occasu cepit committere pugnam,
Et his senagenis igitur comitantibus illum
Signifer Ascensus properans exire carinam
Hostiles cuneos multo cum robore poscit.
Tunc Arduinus generosus Lucunienis
Exhortans socios in prima fronte resistit.
Ast Ebusitanus jaculatus signifer hastam
Hosti terga dedit, socios fugiendo relinquens,
Nec læsit quemquam jaculum tellure relictum.
Lucunienis eum faxosa per arva secutus,
Hunc cum Bayaro jugulavit protinus ense.
Rursus & accedunt equites, aciesque pedestris
Altera, quæ furtim post grandia saxa latebat.
Tunc Gualtho Consul fociis adjutus in hostes
Fertur, & obstantes telo, gladioque repellit.
Parte caret portus, pars altera classis ad ipsum
Tendit, & accensis animis invadere terras
Incipit, & Mauros ardente vigore reposcens
Præterit, iaculis fævisque Alphæa repellunt

A Agmina, mox acies Latialis turba requirit,
Pugnantisque premit simulatque viriliter angit.
Sic perturbati cuncti fugiunt Ebusini,
Quos fera bella gerens victor Lamberte fugasti,
Ut fugiunt aquilas celeri levitate columbæ,
Et sicut pavidi fugiunt hastilia pisces.
Cumque tuum validis curvares viribus arcum,
Per Mauri pectus missam transire sagittam,
In faciem ille cadit per rura fluente cruore.
Ducitur in longum tendens à litore collis,
Quæ Petrus Ascensus Maurorū terga premebat.
Passibus haud lætis capit hūc gens barbara collē,
Cui plusquam deceat via longa videtur ad urbē.
Sed dum Pisanos cætus, & vulnera sentit,
Saucia cristati transcurrit robora montis.
B Pisani cunei dum totis viribus instant
Innumeros Mauros diverso funere sternunt.
Jam quoque turba sequens ad portā venerat arcis,
Quæ locus ille gravis tepido demonstrat ab Austro.
Nec Mo loquendam, quem Lucunienis alumnus
Straverat saltantem nudo transverberat ense.
Armiger hic Gualthonis fortiter hostibus instans
Occubuit moriens saxi prostratus in ictu.
Inde Saraceni, postquam cum turribus altis
Muros conscendunt, & grandia saxa remittunt,
Agmina tuta petunt, quæ sunt sita tecta sub urbe
Solis ab occasu qua plebs residebat inermis;
Inde viros, puerosque trahunt, matresque, nurusque,
Pannos & vestes de captis eruta tectis,
Ruriculasque domi tuta statione morantes,
Et de captiva modicum, vel nil meditates,
More gregis pecudum, captos ad littora ducunt.
Martius ex toto cursum compleverat, atque
Aprilis fuerat media jam parte peractus,
Cum tepidis zephyris sævum volentibus equor,
Carbas convertunt nautæ quō vota ferebant,
Quos dum præcipientes vitæ vehit impetus undæ,
Ventis anhelantes Baleæ perduxit ad horas,
Suspenduntque leves remis super æquora naves.
Interea Baleam geminas misere galæas,
Uberto genitus Lambertus consul in illis,
Quæ celeres adeunt portum de nomine Picci,
Seminaremq; vident servantem littora Regem
Qua veniant causa, muliebri voce rogantem.
Ast equites peditesque manent ad litus, & arcus
Incastrum tentos toto conamine flectunt.
Ipse jubet cessare suos, & lædere nullum,
Alphæosque rogat tutas exire carinas.
Consul ad hæc, est verā fides malè credula nobis,
Possumus unde minis nudis confidere verbis.
Nos damus ecce fidē, quam nō retinemus inanē,
Quaque data, nostram si vult intrare carinam,
Rex poterit sua verba loquens, sanusque redire.
Justius, ille refert, est Regis credere dictis,
Cui si quem jubeat solo sermone venire,
Tutior ire potest, cum constantissima Regum
Singula verba fluant: dictis incredula vestris
Cernitur esse fides, quorum tentavimus arces.
Si tamen ē rebus quidquam vos fumere nostris
Vultis, in hoc portu tuta statione manete,
Quæque dari vobis mox regia cura jubebit.
Ista suum, dixit Consul, vocat insula Regem
Te, plures nostri stant sub moderamine juris,
Et Balea melior quæ vobis consistit earum,
Vestra fides nihil est, Machamatus ebruius ipsam
Edidit, at nostram sanctorum gloria Christus.
Unde satis melius nostris se credere posset
Simplicibus dictis, quæis enim sanctissima mēs est
Quam juramenti valeamus credere vestris.
Rector ad hæc Baleæ: nimis dubitare videris,
Et trepidas vano te concutiente timore;
Sed ne turbentur bona, quæ tractanda videntur
Et timor absistat, saltē per scripta loquamur,
Ut